

متن پرسش

با سلام خدمت شما استاد عزیز: نظر شما را در مورد این برداشت می‌خواستم. حضرت موسی علیه السلام از اولین پیامبرانی هست که علیه یک تمدن قیام کردند و انقلابشان به ثمر نشست، خداوند به قوم بنی‌اسرائیل نظر خاصی داشت و تمدن‌سازی را به عهده آنها گذاشت، آنها را به واسطه انقلاب‌شان بر تمام عالمیان برتری داد، ولی خود بنی‌اسرائیل متوجه موقعیت خود نبوده و ظرفیت‌های خود را نادیده گرفتند و به جای تمدن‌سازی که خدا به عهده آنها گذاشته بود، زندگی عادی را در پیش گرفتند. بنی‌اسرائیل، به جای اینکه از احوالات غیبی برای تغذیه زندگی خود استفاده کنند به زندگی زمینی و اقتصادی روی آوردند، به همین خاطر خواسته‌های خود را که اغلب آن خواسته‌ها اقتصادی بود را به صورت گاو در آوردند، گاو نماد اقتصادی بود که فرعون زمانه حضرت یوسف علیه السلام در خواب دید. ولی چون قوم حضرت موسی علیه السلام در خواسته‌های زمینی خود عجله داشتند آن را به صورت گوساله درآوردند، «عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورًا» و از سامری خواستند خواسته‌های آنها را محقق کند، سامری با توانایی که داشت، خواسته آنها را تحقق بخشید و گوساله زنده شد. حضرت موسی علیه السلام پس از بازگشت خود از کوه طور، چون می‌دانستند ضعف بنی‌اسرائیل چیست برای هدایت آنها دستورات فرهنگی را از خداوند دریافت کرده بود، ولی قوم عجول زودتر به انحراف افتادند، نماد اقتصادی آنها را آتش زد و دستور قتل کسانی که این تفکر را داشتند را صادر کردند، تا این تفکر در بین انقلابی‌ها رشد نکند ولی موفق نشد، خداوند برای عبور بنی‌اسرائیل پیغمبر دیگری را فرستاد که آنها را از روحیه زمینی عبور بدهد. حضرت عیسی علیه السلام برای عبور آن قوم، نماد پرنده را به صورت گل درست می‌کرد و به آن می‌دمید و آن پرنده زنده می‌شد و می‌پرید. پرنده، همان روحیه شهادت طلبی است در تقابل با فرهنگ دنیا طلبی. حواریون پرنده‌هایی بودند که با شهادتشان می‌خواستند قوم‌شان را از روحیه اقتصادی عبور دهند ولی چون نتوانستند، خود حضرت عیسی علیه السلام هم پریدند و به آسمان رفتند. پس از انقلاب پیامبر بزرگ اسلام، حضرت علی علیه السلام مأمور به کشتن این افرادی شدند که با روحیه خود، انقلاب آن حضرت را به انحراف می‌کشاندند، ولی این روحیه در بین مسلمانان هم رخنه کرد و آنها هم زندگی زمینی را بر زندگی قدسی ترجیح دادند. امام حسین علیه السلام مأمور شدند با خانواده خود فرهنگ پریدن را به جامعه بازگردانند، و پریدن عاشقانه را سرلوحه عشاق قرار دهند. و باز در انقلاب حضرت روح الله خمینی «رضوان الله تعالی علیه»، مردم دچار زندگی زمینی شدند، شهدا در جنگ تحمیلی و مدافعان حرم بخصوص شهید حاج قاسم «رحمت الله علیه» و شهدای امنیت شروع به پریدن کردند تا دوباره انقلابیون راه فراموش شده را پیدا کنند. فرهنگ شهادت، همان کبوتر حضرت

عیسی علیه السلام است، و به گفته رهبر معظم انقلاب «حفظه الله تعالی»: «زنده نگه داشتن یاد شهدا کمتر از شهادت نیست.»

آیا می‌توان چنین برداشتی از مسیر تاریخی انبیاء «علیهم‌السلام» داشت و شهادت را این‌گونه معنا کرد که بیان شد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده نگاه خوبی است. از آن جهت که «پرنده»، نوعی اشاره به روح انسان است با وجه مجرد آن روح. و در شهادت شهدا آنچه به صحنه می‌آید وجه مجرد و روحانی انسان‌ها می‌باشد و شهدا با عمل خود، وجدان تاریخی یک ملت را بیدار می‌کنند تا ابعاد معنوی انسان بر ابعاد مادی او غلبه کند. موفق باشید